

SOKOL AMERICKÝ

Úřední list Národní Jednoty Sokolské v Sp. St.

Ročník IV.

Chicago, dne 1. prosince, 1882.

Číslo 14

— Pořádá Jindř. Háječka vydává Výkonný Výbor. —

Vychází vždy 15. každého měsíce.—Rukopisy pro „Sokola Amerického“ určené zasílají se nejdříve do 10., delší do 8. každého měsíce na jednatele Výkonného Výboru.—Předplatné: pro údy N. J. S. 36c., pro neúdy 60c. roč.—Do Evropy 1 zl. 50 kr

Z mé letošní cesty.

V. J. Šimek 1882.

Bunker Hill. Co vše v těchto dvou letech zaznamenáno jest v historii, Sp. Obcí severoamerických. Píši dne 2. srpna. Ve středu. Vlastně urývám črty z mého nově započatého denníku. Present od p. M Haderbolce ze Sommerville. Zápisky mé začínají takto. — Nejhlavnějším okamžikem dnešního dne bylo, že jsem navštívil posvátná místa Američanů—Bunker Hill v Charlestown, Boston Mass. Na Washington st. v Bostonu vzal jsem zelenou káru p uliční, která tučnými slovy poznamenaná byla „Bunker Hill.“ Jelo se mnohými klikatými ulicemi, přes hezký most jakéhosi zálivu. Jenž bohat byl dosti na lodě zde právě zakotvené, až konečně konduktér vzkřikne: Bunker Hill! Vystoupil jsem z káry na levou stranu ulice a přede mnou objevil se pabrtek, čistě zelenou travou poroslý, na jehož temeni stojí obrovský pomník.—Na památní této výšině, která před stoletím vládla celým vřkolím, rozpráda se vřava boje krutého. Bylo to roku 1776—17. č. rvence, když z rána, proti několika stům amerických „sedláků“ stála zde ohromná přesila anglického vojska. Mělit zde Angličané 4000 mužů řádového vojska, celá dělostřelecká baterie z Copp's Hill (v Bostonu) chrčila odtud palbu z děl na Amerikány, konečně 7 válečných lodí zakotveno zde v samém přístavu. Navzdor této převaze a zkušenému vojenství slavili zde Američané vítězství veleskvělé. Ztratili Angličané skorem 1800 mužů, kdežto Američané—ztratili zde as 400 amerických sedláků. Neb tak nazvali je důstojníci angličtí. (Viz „History of the battle of Bunker Hill.“)

Na výšině této postavili Američané velkolepý pomník na památku chrabřím bojovníkům americkým za svobodu. Stavěn jest na způsob jehly Cleopatřiny, z tvrdého Quincy

granitu. Na pomníku tom pracovalo se od roku 1827 až do roku 1842. Zaujímá při zemi plochu 30 čt. střevečů, kdežto na vrcholu jest objem 15 čt. stf. Výše 221 střevečů. Schází až ke kopuli 194. Stavba pomníkem jest akýsi kancelář, kdež každý z navštívitelů své jméno podepsati musí do památné knihy, načež jde se nahoru. Rozumí se samo sebou podepsal jsem se plným jmenem, na slovo Bohemia, přitlačil jsem perem. Ať mají zde též něco z naší milé Bohemie. V kanceláři této podají zvláště k tomu určení lidé všechny potřebné instrukce.

Po několikrátém odpočinku vstoupání vzhůru přišel jsem konečně do nejhořejší kopule. Vyhledka odtud znamenitá. Možno odtud přehlednouti celý Boston, jeho vřkolí až k samému moři. Na východ uříme Navy Yard se všemi velkolepými stavbami, zde kotví neustále školní válečná loď ohromné velikosti, Virginia. Navy Yard Bostonský zaujímá prostoru 60 akrů. Naproti tomuto, přes Mystic River vidíme East Boston, v historii znamenitý Nod le Island [také Williams]. Ještě dále vidíme George Island, na kterém dobře vidět lze silnou pevnost. Naproti této na ostrově Castle stojí pevnost Independence. Mimo vše to viděti jest z této strany mnoho ostrovů obydlených i neobydlených. Jestli zátoka Bostonská bohatá na ostrovy.

Z jižní strany pohlednouti může se na metropoli Nové Anglie, Boston. Jak jsem se již zmínil, rozkládá se město toto na velkém poloostrově, z kterého zase vybíhá půl tuctu mešic. Dostí bohat jest Boston na velkolepé, vysoké stavby jak staré tak nové. „Začíná se mi Boston líbit,“ jsou začáteční slova na jedné stránce mého denníku— „až na ty křivé úzké ulice.“—Za hlavním Bostonem na

jihu rozkládá se South Boston. V městě tomto bydlí nejvíce našich rodáků, z kterých poznal jsem 4 bratry, pp. Procházka, pp. Václava Bubáka, Kuldu, Hadrbolec, Kovářka, Nováka a jiné. Za městem tímto rozkládá se osada Dorchester, Severn Hill. Podobá se Incline Ave. v Cleveland, Ohio. Bydlí tu bostonská aristokracie. Dále stojí obec Roxbury, zal. již v r. 1630. Hned nejbliže při nás stojí Charlestown. Na západní straně od nás viděti lze East Cambridge, Harvard Monument, kdež pochován jest John Harvard [umřel znam. teno učenec r. 1628]. Málo na pravo viděti jest Somerville, dříve patřilo toto město k Charlestown. I zde platí přísloví „Slovan všude bratry má“ Usazení jsou zde mezi jinými mnohými krajany p. Al. Hadabolec, jenž má zde hezký závod krejčovský, p. M. Koula hudebník, p. Frant. Koula pracující u Mason & Hamlin. Všichni si zde stojí dosti hezky.—Z této západní strany viděti možno pohoří Wachussett, v Massachusetts, pohoří Monadnoc, Kearsarge, White Mounains v New Hampshire. Vyhlička z této strany jest opravdu krásná. Na sever, to jest ze severu možno dobře pozorovati osady Everet, Chelsea, Revere a Lynn. Na blízku stojí velkolepá stavba „U S. Marie Hospital“ Meškal jsem na místě tom skorem dvě hodiny, nemoha se nasytiti jak přírodní tak umělé krásy, kt rou skytá zde celé vřkoly. Schylovalo se k večeru, když sestoupil jsem z pomníku toho a zamyšlen v ony památné děje Američanů ubíral jsem se k mým ct. hostitelům p. manželům Hadrbolecům v Somerville. Druhý den věnoval jsem důkladnému prohlednutí obchodní části Bostonu. Zde podivil jsem se nemálo nad drahotou různého ovoce. Zde na úkaz mileným rodákům v Baltimore a vřkoly podám některé ceny. Naše marylandské, neb delawarské, šťavnaté broskve (ptčesy) prodávají zde na trhu na tucty. Tucet pravých padánků 10 ctů.!! Prostřední (u nás nejlepší!) 20—25 ct. tucet. Lepších 30 a některé 40 centů tucet! Nejmenší melon (kenlup, jak jim u nás říkáme) k tomu ještě nahnilý 5 centů — o lepších ani nemluvě. Vodní melon až 50—60 ctů. jeden, a to ať ještě neočekává se něco lepšího. Tak se to má se vším ovocem. Co týž se druhých potravin jako masa, to jest asi stejně drahé, jako v jiných městech. beefsteak 25c. Sirlain 30—35, polivkové 13—18 ctů. Maso vepřové 15, skopové od 10—16, telecí až 14 centů. Dle všeho co jsem zde pozoroval až posud, jest zde zelenina, jako rajské jablka, zelí, brambory mnohem dražší nežli ve Philadě neb Baltimore.

Obchody zdejší zdají se býti dosti dobré, avšak vůči drahotě která zde panuje, kdyby

dělník hned o něco více vydělal, nežli u nás, nespomáhá mu to přece. Když povážíme, jak drahé jsou zde byty, [malý rozdíl mezi New Yorkem] které ovšem u větším díle hledati lze v prkených domech, není divu ani že dělnictvo nemůže zde přijiti k svému vlastnímu domovu. Nemá k tomu ani dost malé příležitosti Zlaté Baltimore! Na celém východě nenalezl sem tolik krajanů, kteří by se honosili pohodlnými domy jako skorem v jednom squaru našich českých čtvrtí, jako Chapel, Durham, Barnes, Dallas, Abbott, Duncan, Washington ulicích. A k tomu ještě považme naše pěkněúhledné cihelné domy— a zdejší prkené šandy! Boston jest živé obchodní čilé město, pro dělníka, kterýž může bydliti v některém vzdálenějším městečku jako Cambridge, Somerville a může nechati se dovězti do i z práce do svého bytu hodí se Boston výtečně. Ale i v těchto sousedních městečkách jsou byty jakož i strava velmi drahé. Poměry české společnosti zdejší jsou asi následovní. Živoří se zde—ne žije. Příčina — malá síla krajanů; bylo mi praveno, že v celém Bostonu a vřkoly nalezá se as 40—45 rodin českých, a ty že jsou tak roztrkané, že těžko zde docíliti jakéhosi středistě. Nalezal jsem zde vzornou svornost mezi našinci, žádné klepy, pohostinost, u některých až 2—3 časopisy české. Na větší díl drží bostonští rodáci své dítky při českém jazyku. Spolky československé jsou 2. Rád Vojta Náprstek, č. 57. Č. S. P. S. předseda pan J. Řiha, tajem. Tom. Procházka 140—W, 8th st. S. Boston; pak, Střelecký český sbor“ předseda Vojtěch Novák, tajemník václav Kletečka, knihovník Jan Procházka, pokladník Vojt. Procházka.

Bylo mi praveno, že zde byla před lety valná síla Čechů ale puritánské zákony státní Massachusetts, každého jen málo uvolněného Čecha odtud vypudí. Podívejme se trochu na zdejší zákony. V neděli vládne po ulicích takřka děsné ticho. Každý dost malý přestupek trestá se zde peněžitou neb jinou pokoutou. V neděli ani ten neznámější nedostane do džbánu pivo. Pozorujemeli ty zdejší hostinské obchody, vyhlíží to, jakoby nesměli ani veřejně živnost tu provozovati. V některých blízkých městech jako Somerville, nesmí se ani ve všední den neřkuli v neděli co prodávati od piva neb lihovin. Navroti tomu v blízkém Cambridge, (kde nalezá se Universita Harvardova a s ní na tisíc studujících) smí se píti až se hory zelenají. Ovšem že také ne v neděli. Skorem tajně musí si naši krajané v Somerville nechat pivo z Bostonu přivážeti. To by bylo něco pro naše statečné Baltimóřany! Běda městům, kde vládnu páni Yankees.— Bostone, Bostone! Kdy se až vydrápeš z to-

ho zastaralého Paritanismu? Dřívější do-
bou měl zde p. Josef Kořula čistě zařízený
hostinec, jenž by byl dosti dobré obchody

až do nyněka činil—kdyby ony zákony jen
trochu srovnávaly se s lidským rozumem.
Ale kdyby....to kdyby!

T. J. Čechie, v Chicagu.

Výtah z přednášky sokola A. Volenského.

Sbor tento, ačkoliv sláb, co se týká počtu členů, jest dosti silným v jeho snažení, by počítán byl mezi probudilé sbory sokolské. V sobotu dne 25. listopadu odbýval sbor ten soukromou zábavu, při níž měl člen tétož Sokolstva přednášku o Sokolstvu, z níž vyjímáme asi následující :

„Ct. vlastenky a vlastenci !

Chci blíže Vás, kteří snad přiliš mladí opustili svou rodnou zem, seznámiti s naším Sokolstvem. Až do šedesátých let bylo Sokolstvo v Čechách neznámo — doby tehdejší stávalo valně spolků čtenářských a pěveckých, v nichž soustředilo se většinou již měšťanstvo staršího věku. Věrně pracovali spolkové tito na povznesení národa našeho, by probudili uvědomění národní. Že však tito členové většinou již byli stáří pokročilejšího zůstávalo jednání jejich obmezeno na místnost, v níž se scházeli anebo na místo, v němž spolek podobný sídlil.

Avšak mládeži nadějně zůstávala vykázaná místa nečinnosti kypící síle mládecké nedovoleno mnohdy účastniti se podniků starších. Chybu tu napravili v národě našem dva muži, o nichž dnes národ celý mluví s úctou — byliť to zvěčnělý nyní otec Sokolstva Fuegner a dosud v službě náčelnické stojící náš chrabří Tyrš. Mužové tito postavili se v čelo mladých mužů českých, v čelo prvního sboru sokolského. Pochybuji, že tehdež pomyslili si zakladatelové Sokolstva, v jak mohutný strom vzroste smě jimi zaseté v mládež českou. A vzrostl strom ten velice, že rozkládá větve své po celé české vlasti a smě stromu toho zanesla láska k vlasti i do luhů zemí jiných, ani moře atlantické neodepřelo přenešení myšlenky sokolské na luhy této krásné svobodné země.

Ze začátku divně dívalo se obecenstvo nejen v Praze ale i na venkově na Sokoly. Neuznáván tentokrátě tělocvik co silitel těla a nebyl ve školách tak známým, jako jest dnes v každém civilisovaném státě, a proto spíláno od nevědomých lidí sokolům—komediantův. Než komedianti ti brzo po-

učili celou veřejnost o jiném, brzy stali se vítanými hostmi jak měst tak i každé vesnice i chýže našeho venkova, Sokolové poznali svou povinnost k národu, vedle tělocviku, tužení sebe, odbývány výlety a tím rozlévalo se národní uvědomění do všech vrstev národa našeho, byli to sborové mladých, láskou k vlasti nadehnutých mužů. Bylo mezi nimi mužů dosti vzdělaných a ti pak napomáhali k tomu, aby mládež naše se vzdělávala a proto sokolové vešli v styk s třídami všemi a byli váženi od tříd všech.

Sokolové rozsávali lásku ku svobodě, ku poznání lidských práv a ku osvojení se, oni stali se v Čechách hlavním sloupem svobodomyslných. V prvních letech Sokolství mocně postupovala myšlenka volnosti mezi lidem českým, až se toho jistá třída, národu našemu od věků nepřátelská lekala, ano báli se ti černí ptáci, světla svobody se štítící, báli se sokolů, báli se té nadějně mládeže, že uvede národ v pokušení, by užíval svobody, jemu tak dlouho upírané.

Abý zlomili toto jim hrozící nebezpečí, počali užívatí protileku a sice zakládali nové spolky, které pod rouškou vlastenectví uvedli v život, spolky veteranské a hasičské, a mnohé jiné, v nichž vlivem svým přivedli to tak daleko, že přivedli jich členy na stupeň pouhých nástrojů. Zpátky ! bylo nyní heslem těch tajných našich nepřátel a přivedli to tak daleko, že již vše se světilo napořád, i stříkačky se světily — ano, tam chtěli přivéstí národ náš, v pověru, chtěli mu shasnout pochodeň osvěty, leč nepodařilo se jim to a dnes mohutně opět stojí sokolové, aby i na dále sloužili národu a vlasti své.

Zde v Americe zakotvilo Sokolstvo asi před patnácti roky. Zprvu nechtělo se mu dařiti dle programu sokolského, neb snaha jeho dušena sbory jinými, kteréž mají též jiné účele a jiné snahy. — Ctím snahu i účele sborů těch užitečných, avšak i u těch postrádám přitažlivosti pro naši mládež a zde toho jest ještě více zapotřebí, aby se nám naše mládež zachovala, neb zde ve víru

úplně cizinském odrodili byse nám mladí mužové dřívě, než založí si svoji domácnost a pak by při zdejších poměrech odcizili se nám úplně. Proto jest na každém věrném Čechu, aby vši silou podporoval sbory sokolské, jest to střed naší mládeže, nechť každý otec jde sám do sboru těchto sokolů, nechť pošle syna do řady naší a kde otec váhavý a vlažný ku svému původu jest, nastup synu ty otcovo místo a zahanbi otce, nevážícího si krásae mluvy naší. Národ, který nectí sebe sám, nectí jiného a není ctěn od jiných.

Vidím, že od doby spojení se sborů so-

kolských v Americe v Národní Jednotu Sokolskou nastalo čilejší jednání ve sborech našich. Členové statněji si počínají jak v tělocvičně, kde tužíme své svaly, tak v národním životě mnohé se polepšilo, milé zvuky naší mateřštiny zní v každé zábavě, uznaná jsouc od rozených zde sokolů co řeč mateřská.

Čiňte se tedy a pracujte ku povznesení našeho národního života zde, aby s chlubou mohli bratři naši v Čechách ukázati na nás, že jsme řádnými sokoly, čemuž volám vřele Na zdar !

Sokolové ve Philadelphii.

Podává V. J. Šimek. Pro Sokol Americký.

Úvod. Sokolu každému, který čte—a každý má čísti, chceti slouiti pravým sokolem, bude známo, že ve Philadelphii právě odbyvána řídká slavnost: dvou set leté památky založení města toho, jakož i přistání zakladatele Williama Penn-a k těmto břehům.

Po celý týden konali se skvělé, ba imposantní průvody, popsati veškeré částky slavností samé, vyžadovalo by celé svazky knih. Dovedouť Amerikáné oslaviti historické památky své dosti bombastickým způsobem. Čechové ve Philadelphii, vlastně řád Moravan č. 15, Č. S. P. S. jsouce municipální správou města též pozváni, pozvali k slavnosti samé své nejbližší rodáky z Baltimore a New Yorku.—1. Čtyry neděle před slavností, nežli odebrati jsem se měl do Pittsburghu, nalezal jsem se u p. Josefa Boška, který jak známo vlastní úpravny hostinec číslo 135 Fairmount ave. Společnost sestávala ze samých budoucích sokolů, jako Wirtha, Flutky, Jeřábka, bratří Kohoutů, Holých, Kresla a jiných. Pilo se české z Laubrova pivováru. Udělal prý bankrot! Čtverák, kdo to první světem roztrousil.—Mluvílo se o přípravách k slavnosti se blížící. Horoval jsem pro Baltimore, obzvláště Sokolstvo. In de gustibus—non est.

Přišlo to tak daleko, že se děly sázky. O chmelovinu. „Sokole Š., když přijde 15 Baltimorčanů, platím sud českého!“ podáváje pravici svojí, pravil pan Flutka—rozumí se, že mlíkať.

„Dobrá!“ Odpověděl jsem. Sázka hotová. Ne-dlouho na to opouštěl jsem Filadu.—2. Skorem měsíce projížděl jsem krajinu Aleghanskou. Několik dní před slavností Filadelfickou skorem o půl-

noci, projížděl jsem Loenst Pointem, Cantonem (předměstí baltimorská). Byl jsem na cestě z Washingtonu přes Balto. Wilmington do Filady. Druhý den na to sešel jsem se s Filadelfickými u sokola Boška ve Filadě. Myslel jsemna sázku—ale ani o ní nehlesnul.

Dne 23. října, vedl jsem inspekci na Chestnut ulici. Přijda k večeru domu—k Boškovým—předložil mně můj hostitel několik za mé nepřítomnosti přes den došlých telegramů. Pozorujte jen. „I will come in the morning with twelve men — „Bennick.“ —

„My self, Matějka, Rejžek, Švec, Novákové, Rajman, Pluhař, Hirschauer, Luskové, will be at Broad street Station to morrow—Frankl.“ —

„Drahý Václave čekej na mne na Broad street nádraží v devět hodin večer—M. B. Š.“—Co chcete víc? Vlast zachráněna — a česká také! —3. Ples. Slavnost řádu Moravan č. 15. Č. S. P. S. se vydala na vzdor nepřítelů některých českých filadelfických zpátečníků, nad očekávání skvěle.

Rozjařené obecnstvo, promíchané bujarým Sokolstvem, které kořilo se dosti slušně filadelfickým družkám.

Privilegovaná hudba budoucího Sok. Jindřicha Svobody byla taková, jakou jsme dávno neslyšeli.

Závěrek. Jsem hrdý na to, že jsem Sokol. Hrdý, že dovedou Sokolové pochopit: co je povznáší. Hrdý na to, že v krátkem čase vypučí nám nová ralest Sokolská ve Filadě. Máme tedy Boston, New York, skorem již Filadelfii, Baltimore. Nebu de dlouho trvat a budeme mít i Washington! O pravdová fantasie.

D O P I S Y .

S. Boston 27. října 1882.

Uctěný příteli; Sokole pořádateli! Váš dopis obdržel jsem dne 26. října, kterýmž oznámujete, přijmutí nás v Nár. Jed. Sokolskou. Shledav v něm, poukázání na článek 24. stanov Nár. Jed. Sokolské, ohledně našich dvou starších údů; nemeškal jsem oznámiti to bratru předsedovi a vůbec všem ostatním úđům. Nebylo mi možno svolati více jak 13 údů by slyšeli oznámení Vaše, a vyhověli N. J. S. Sešli jsme se, schůze zahájena a přečten dopis Váš.

Všickni bratři porozuměli záležitosti této a dopisu psanému na základě stanov N. J. S. Údové jež by tedy od N. J. S. odloučení býti měli jsou: Václav Bubák, ne úplně 46 r. stár, ale udán, neb púkletí se tuším u žádného Sboru nečtá. Pak Ant. Jirovec 50 roků, oba úplně zdraví, čilí a silní to údové.

Tehdy hlasováno bylo, skrze naše čekance, které s jistotou očekáváme, úplně mladé silné to junáky! Mohli bychom většinu mladíků, skrze tyto jmenované dva údy vtělit do N. J. S. Tito však se uvolují raději ustoupiti od sboru nežli by se stali pouze přispívajícími údy. Vkladné dosud nezasílám, an mi uloženo dříve tu záležitost vám sděliti. Tedy buďte tak laskav, vyhovte našemu přání a neodkládejte**]. co nejdříve nám odpovzte pod názvem: „Střelecký Sokol“

S. Boston, Mass.

Václav Kletečka, tajemník.

*) Čtá se pouze do 45 a nikoliv přes.

**] Zřetelosti takové nevyřizuje jednatel nýbrž Výk. Výbor N. J. S. ve svých schůzích vždy první pátek v měsíci; což bylo tenkrát dne 3. listopadu. Ostatně tam máte již odpověď písemně.

— MATĚJ RYPÁČEK. —

Omaha, Neb. dne 5. prosince 1882.

Ct. bratře Jednateli „Sokola Amer.“ v Chicago, Ill. Jsem nucen uchopiti se péra a zvěstit vám smutnou zprávu a to jest, že náš sbor Těl. Jedn. Sokol, ztratil ze svého středu, horlivého a věrného člena Sokola předsedu, bratra Matěje Rypáčka, který zemřel v sobotu odpoledne dne 2. t. m. as o půl 3 hodině. Nejen, že sbor ztratil horlivého a věrného člena, ale naše divadlo utrpělo značnou ztrátou, neboť byl dobrým účinkovatelem. Pohřeb zesnulého se odbyval v pondělí dne 4. t. m. o 1 hod. odpo. za velkého účastenství.

Bratři Sokolové se sešli v síni sok. Fr. Kašpara o 1. hod., kdež se sešli též údové řádu Palacký čís. 19. Č. S. P. S. u velkém počtu by se účastnili pohřbu, začož jim budiž vřelý dík vzdán. Odtud hnul se průvod při hudbě české kapely, pod vedením sok. Jos. Havlíčky ku příbytku zesnulého. Zde u rakve zemřelého bylo proneseno několik upřímných slov, pisatelem tohoto listu načež byla mrtvola vyzdvížena a nešena osmi strážceři do sborové síně, kde oslovil vřelými slovy shromáždění pan Jan Kosický redaktor „Pokroku Západu“, načež se odezdala mrtvola do vozu umrlčího a kráčelo se až na hřbitov, kdež byl bývalý náš spolubratr uložen do svého věčného lůžka. Pokoj popeli jeho. Zesnulý zanechal po sobě zar-

moucenou vdovu a jednu nedospělou dcerušku a velmi mnoho přátel. Byl velmi oblíben všeobecně pro jeho vždy rozmarnou mysl. Prosím o tichou soustrast, zůstávám váš se sokolským pozdravem „Na zdar!“

F. V. Bandhauer.

Usnešení úcty a soustrasti.

V mimořádné schůzi Tělocvičné Jednoty Sokol v Omaha, Neb. odbývané v sobotu, 2. prosince, 1882, následující usnešení byly přijmuté.

Jelikož, vzhledem na ztrátu, kterou jsme utrpěli úmrtím našeho přítele a soudruha, bratra Matěje Rypáčka a ještě větší ztrátu již utrpěli ti, jenž mu byli bližší a dražší, budiž tedy:

Usnešeno, že úmrtím bratra Sokola M. Rypáčka, spolek tento želí ztrátu člena horlivého a upřímného; divadlo věrného účinkovatele a rodina vzorného a starostlivého manžela a otce.

Usnešeno, by tento důkaz naší soustrasti a zármutku, byl dodán pozůstalé vdově po našem spolubratru.

Usnešeno, by tato usnešení byla zanešena do spolkového protokolu, jakož by byla uveřejněna v spolkovém orgánu „Sokolu Americkém“ a v časopisu „Pokrok Západu.“

F. W. Bandhauer, }
Jaromír Ráček, } výbor.
J. W. Honza. }

Protokol Výk. Výboru Nár. Jedn. Sok.,

dne 1. září 1882.

Za nepřítomnosti obou předsedů, zahájil schůzítajemník sokol Karel Svoboda. Za mimořádného předsedu zvolen sokol Rudolf Kapsa. Protokol z minulé schůze čten a přijat. Dopisy Sokolské Jednoty „Svornost“, přijaty a jednatel odpíše a podá vysvětlení.

Plzeňský Sokol oznamuje, že sokol Rudolf Kvítek vzdal se místa ve Výk. Výb. N. J. S. a sokol Fr. Tomek zvolen na jeho místo. Pověřující listina jeho předložena a sokol Tomek hned uveden a složil povinný slib věrnosti dle stanov článku 10.

„Česko-Amer. Sokol“ v místě oznamuje, že přijali čekance p. J. Broma, an to Těl. Jedn. Sokol v místě nepodařilo v protestu svém žádné příčiny. Druhým dopisem, že p. Brom pozván V. V. N. J. S. s radostí přijal a dostaví se před V. V. N. J. S. Mezi tím dostavil se sokol předseda a zaujal své místo. (Jelikož jsem dělal si poznámky pouze pro výkony mé, nemohu průběh výslechu zaznamenati. Jednatel.) Záležitost odložena do příští schůze.

V záležitosti pana Winternitze a Plzeňského Sokola uloženo jednateli pozvati strany neb jejich zástupce do příští schůze. Pro obě záležitosti zvolen vyšetřující výbor Kapsa, Kostner a sokol předseda bude nápomocným. Věrní Bratři v Milwaukee oznamují, že bývalý úd Frant Radouš byl spravedlivě souzen a vyloučen. Rozsudek ten potvrzen a jednatel obou stranám oznámí. Dopis sokola Vokála, náčelníka Těl. Jedn. Sokol v New Yorku a přeborného soudce při posledním sjezdu, došel Výkonný Výbor aniž by se bylo vyšetřilo jakým způsobem. An jednatel tvrdí, že nikdy žádného dopisu od sokola Vokála neobdržel a dopis již 21. června datován, celý ozmolen a některým výborům již z předu znám a psán v slohu velmi urážlivém jednáje o záležitosti v níž Těl. Jedn. Sokol v místě protestuje a se ku příštímu sjezdu odvolává, odevzdán jednateli ku schování a předložení sjezdu jednacím N. J. S. v Baltimore a příloží veškeré písemnosti, jež záležitost tu osvětliti mohou.

Stanovy Sokolské Jednoty „Svornost“ Morrisania odkázány Výboru A. Volenský a R. Jančus ku prozkoumání.

Pan Frant. Bartošek si přeje by spis jeho byl vydán v brožůře. Uloženo jednateli odeslat, že v čase přítomném to nemožno.

II. čtvrtletní zpráva a \$19.21c. Plzeňského Sokola přijaty

Účet jednatele za poštov. známky expedice „Sokola Am.“ zásilkly atd. \$5.65c. poukázán

k výplatě. Taktéž účet pána Geringera za tisk a zabalení „Sokola Am. \$15.50c.

Příjem \$19.21c.

Vydání \$20.70c.

Po té schůze skončena.

Jindřich Hájek, jednatel.

Zprávy náčelníků.

1. Sboru „Věrní Bratři Sokol“ v městě Milwaukee, státu Wisconsin. Cvičeno v 4 čtáčích, o 26 členech. Odbýváno cvičení za měsíc červenec skrát, za srpen skrát a za září skrát. Nejlépe cvičeno na koni. A též žáci se bedlivě cvičí.

Jos Zima, náčelník.

2. Sboru „Těl. Jedn. Sokol“ v městě Chicago, státu Illinois. Cvičeno ve dvou čtáčích, o 12 členech, nejlépe cvičeno na stojaté brazdě, bradlech a koni.

Jan Čížkovský, náčelník.

Literatura odborná.

Dovolují si Sokolstvu našemu doporučiti vevězácné dílo, jehož ukázkou jsem obdržel a sice: „Památník“ vydaný na oslavu „Dvacetiletého trvání Tělocvičné Jednoty Sokola Pražského“ v Praze 882. Pořádán a vydán od nejproslulejších mužů v Sokolstvu českém.

Obsah: O prvním zavedení soustavného tělocviku na stavovských ústavech v Praze 1842 — Akademický tělocvičný spolek v Praze r. 1847. — Tělocvičný ústav Malýpetráv. — Profesor Parkyně, Celakovský, Erben, malíř Čermák a jiní z čelných vlastenců a učenců co horliví pěstitelé tělocviku. — O vzniku myšlenky Sokolské. (Píše Dr. Miroslav Tyrš) — Založení Jednoty Pražské. Původ názvu Sokol — Zpomínky z prvních schůzí výboru a valných hromad. — Cvičení u Malýpetra, v Apollu a v Konviktě. — První výlet. — Svěcení praporu. — Stavba tělocvičny vlastní. — Pod vlastní střechou. — První Šibřinky. — Dějiny kroje sokolského — Sokolské názvosloví — Tělocvičná soustava sokolská. „Základové tělocviku“ od Dra. Tyrše. — Tříhřav sokolský: Jindřich Fügner, Tomáš Černý, Miroslav Tyrš. — Nad hrobem otcovským. — V roce 1866 — Pomník Fügnerův na hřbitově Olšanském. Jeho odhalení 1869 — Tělocvičný ústav Dra. Tyrše. — Veřejné cvičení na Rohanském ostrově 1867. — Časopis „Sokol“ — Pomník Žižkův u Přibyslavi 1874 (Píše dr. Alfred Hrdlička.) — Dvacetileté jubileum 1882. — Veřejné cvičení na ostrově Střeleckém. Dějiny stanov a řadů (Dr. Tom. Černý) —

Výbor v prvním dvacetiletí. — Sbor cvičitel-
ský. — Z prvních zpráv jednatelských. — Ve-
řejné cvičení — Přeborníci při veřejných
cvičeních. [Sestavil Jaroslav Štýblo.] — Přeh-
led výletů. — Přehled Šibřinek. — Valné
hromady. — Příjmy, výdaje a vzrůst jmění
za dvacet roků. — Popis budovy. — Věřitelé,
příznivci a dárci Sokola — Členové zemřelí.
— Seznam členů nynějších dle ročníků pří-
stoupení.

Z velkého počtu rozmarných historek, zběh-
ších se v životě sokolském, uvádíme zejména
následující: Vzhůru na výlet! čili: Slasti a
strasti jednatel. — Náhlý soud při výletu.
Dr. Špiar. — Výlet na Ríp 1862 Jos. Šesták.
— Skákavá četa Sršňová Jos. R. Pavlík. —
Mé přijetí do Sokola, A. Vávra. — Z výletu
na Housku, Spurný. — Družstvo divadelní,
Vojtěch Slukov. — Nocleh v Plzni, Alois
Klásterský. — Četa obchodnická, Jos. Víšek.
— První můj výlet, Jos. Krákora. — Desáté
Šibřinky Sokola Pražského, Dr. Ot. Jedlička.
— Paběrky z knihy přání. — Trikotiaďa, V.
Weitenweber. — Výlet sboru cvičitelského
na Zvíkov, Dr. Feter. — Stará garda, Josef
Šesták. — Krčma u „kramfleku.“ — Episoda
z Krkonoš, J. Jandourek. — Výlet na Krko-
noše, Dr. Ot. Jedlička Přípravy k veřejné-
mu cvičení 1882: Království za cvičiště! Ko-
žíšek atd. atd.

Dějiny sokolských jednot v Brně, Jaro-
měři, Jičíně, Kolíně, Kutné Hoře, Nové
Pace, Příbrami a Turnově, založených r.
1862. Sokolstvo na Moravě, Dr. Ctibor Hel-
celet Jeden večer mezi Sokoly v. . . V. W.
Návštěva u bratrských jednot Sokolských,
H. Pallia „Bratr starosta.“ Obrázky z ven-
kovské jednoty, Fr. Vinkler. Výlet dvou
Sokolů Vídeňských do Alp. [Reger] První
Šibřinky Sokola Záhřebského. — Rozvoj tě-
locviku v Chorvátsku, Fr. Hochmann — So-
kol v Curychu, Jaroš Schnirch. — Sokol v
Srđeci, Vašek Roubal. — Tělocvično stře-
lecké spolky bulharské, Inž Karel Vasyka. —
Pozdrav Sokol-ký od břehů Kaspického mo-
ře, Ivan Ivanovič Vlček. — Počátky Sokol-
stva za oceanem, Inž. Boleslav Trojan — Jed-
nota Sokolských spolků ve Spojených obcích
amerických. — Veřejné cvičení německých
turnerů pražských ve Stromovce — IV. Tur-
něrská slavnost v Bonnu 1872, Dr. Fetter. —
V. Turněrská slavnost ve Frankobrodě n.
M. 1880, F. Werner.

Tělocvik u Reků a Římanů. — Tělocvik
divčů u Reků. — Příspěvky k dějinám tělo-
cviku v Čechách, Dr. Špott. — Školský tělo-
cvik v Chrudimí r. 1876. — Komenský o nut-
nosti tělocviku řed. Fr. Zoubek. — Vzpomín-
ky tělocvičné, Dr. Máyd.

Je t tělocvik zdraví našemu skutečně pro-
spěšným, Dr. V. Šteffal. — Tělocvik na škole
obecné, Č. Holas. Cvičení na nářadích v ohledu
methodickém, Dr. Em. Krupička — Šermo-
vání — Bruslení. — Veslování. — Tance —
Závodění — Trainování středověké a mo-
derní. — Tělocvičné hry a sporty. — Biblio-
grafie tělocvičná. (Sestavil Fr. A. Urbánek.)

Část hudební.

Píseň Sokolská od Ad. Hejduka, v hudbu
vedl A. Valenta—Mělnický. — Výletní, na
slova J. Z. Veselého složil kap. Klička. —
Pochody Sokolské pro „sokolovky“ od Pav-
lise. — 12 pochodů pro „sokolovky“ od A.
Va'enty—Mělnického.

Památník přinese původní podobizny
Jindř. Fuegnera, Dra Tom. Černého a Dr.
Tyrše, světlotiskem provedené, od Fr. Žení-
ška a Gody Roubalika; dále slibili příspěvky
obrázkové umělci následující: Mikuláš Aleš,
Bíza, Heřman, Chittussi, Kutina, Karel Lieb-
scher, Josef Mandr, Mu'kařovský, Myslbek,
Hugo Schuellinger, Jan Skramlík, B.
Schnirch atd. Mimo to uveřejněny budou
snímky mnoha důležitých neb zajímavých
listin, podpisy členů vynikajících a pod.

Památník vyjde během měsíce srpna o 10
—12 arších velikosti našeho listu a úpravy
vzorné. — Cena výtisku vkusně v plátně vá-
zaného ustanovena pro členy bratrských jed-
not na 1 zl. 20 kr. [poštou 1 zl. 30 kr.] — Nej-
méně 10 výtisků najednou objednaných zašle
se ve vyplaceném balíčku. Zásilky peněz,
[výhradně poštovní poukázkou] buďtež adre-
sovány br. Ferd. Talovicovi ml., Praha v
Týně.

Jakmile kniha vyjde, nastoupí v knihkupe-
ctvích cena krámská 1 zl. 50 kr.

Výnos věnován jest jubilejnímu fondu So-
kola Pražského.

Doufám, že Sokolstvo jak jednotlivě,
tak i celé sbory *zvláště*, opatří sobě „Pamá-
tník“ co trvalou památku, jakož i potřebnou
rukovět pro Sokolstvo českoamerické.

„Pořadatel.

H l í d k a.

§ Že jednací sjezd Sokolský v roce 1883
mnohem více zahrnut bude pracemi, než oba
předšlé, vysvítá ze všech posud známých
ukázek. Jeť tedy více než žádoucnó, by v

jednotlivých jednotách již nyní pojednávalo
se o potřebných předlohách vzhledem ku zmé-
nám v stanovách N. J. S. Tak sice; by návrhy
dotyčných bratrských jednot byly co možná

nesložitěji sestaveny tak aby co praktičné pomůcky sokolům zástupcům v pracích jejich sloužití mohli.

Neb že těmto času zbývat nebude ví, se již teď skoro s úplnou jistotou a tudíž by zajiště práce takové, jež by jim více méně již co z pola hotové články předloženy býti mohly, s vděky přijali.

§ Česko-Americký Sokol v místě, oznamuje po delší přestávce opět divadelní představení na neděli, dne 3 prosince, ve své nově upravené síni! — Novou oponou! — A nové scenerie! Jaroslav vítěz na Tatary. Dramatický obraz ve 3 odděleních s předehrou v jednom jednání od Frant. Jos. Janke. Dále oznamuje uzavření sboru „Česko-Amerického Sokola“ že příště jen malé plakáty u větším množství rozepislati bude. Novota to zasluhující následování.

§ Výbor pro maskární ples v Těl. Jedn. Sokol uvázal se již v práce přípravné, a slybuje upravit ples takový, jenž novosti, skvělosti úpravy a nevyčerpatelnou zásobou vtipu veskeré již odbývané překoná.

Ochotníci téže jednoty připravují k příštímu představení „Strakoncký Dudák“ od Jos. Kaj Tyla

„Těl. Jed. „Čechie“ změnila své jméno na „Těl. Jed. Sokol“, „Čechie.“ — A obdržela právě zásylku 4 sokolských trubek z Prahy; dle vzoru oněch v Čechách již dávno zdomácnělých. Bylo by k přání, aby ostatní místní jednoty, objednali sobě též takových, tak abychom se zbavili již konečně onoho sokolství v žádném pádu neslušícího se bubnování při příštích našich pochodech.

§ Ta samá jednota odbývala v sobotu, dne 25. listopadu soukromnou zábavu, spje nou s přednáškou o Sokolstvu.

Náčelník Sokol August Volenský jest v Sokolstvu našem co řečník chvalně znám, a jelikož nám obsah přednášky té co příspěvek byl přislíbil, tož doufám, že budu moci ještě v tomto čísle ku všeobecnému užítku uveřejniti.

§ Dle doslechu věnoval Plzeňský Sokol zdejší \$25. na národní síň v Lubláni.

Myslím, že učiním tak i v zájmu téhož sboru, když žádám sokoly úředníky téže jednoty za láskavé sdělování zpráv v prospěch a v „Sokolu Americkém“, co svém orgánu.

§ Výkonný Výbor Národní Jednoty Sokolské vzdává tímto vřelé díky za dárek Ct. Těl. Jed. Sokol „Čechie“. Fotografie to skupení cvičících členů téže jednoty. Kéž by i ostatní jednoty naše v ohledu tomto, na V. Y. N. J. S. nezapomínali a tak jak sobě tak i celému sokolstvu trvalou památku zabezpečiti pomáhali.

§ Jak z bezpečných pramenů se sděluje, ponese pr volání Sokola Josefa Čermáka, v čísle 3tím tohoto listu obažen, žádoucího ovoce

Kéž by se tak a to co nejdříve stalo! — Kéž by Sokol st o naše vymanlo se již jednou z oné neblahé nečinnosti, jež nám v době poslední tak zkázonosnou se býti ukázala. Kéž vzpruží se členové naši opět ku své bývalé čilosti, ku cti i prospěchu celého spojení, v míře takové, by každé navrácení se k pohodlnému nynějšímu živ ření stalo se nemožným! — Neb škoda, jež nám 1/2 liknavosti té již posla, bude nám snad příště měřítkem odstrašujícím? Snad že vzbudíme se nyní k dvojnásobné plli a dokážem světu i sobě že sokol může sice také v umdlenosti se zapomenouti — však nikoliv a nikdy na dobro zmalátněti! — Na zdar tedy novému oživení v řadách našich!

§ Svitavští uličníci, kteří za vlakem českých Sokolů, odjížděícím do Brna, volali „Pereat“ a holemii pěstmi výletníkům hrozili, pohnání byli před okresní soud ve Svitavě, aby se zodpovídali z přestupku uražení na cti. Soudce prohlásil je za nevinny, pokládaje výtržnost za přestupek policejní, o němž rozhodnouti přísluší c. kr hejtmanství. Zástupce uražených Sokolů, pan Dr. Hübsch z Poličky, ohlásil proti rozsudku odvolání i stížnost zmateční. [Slavie]

Cténé Těl. Jedn. Sokol v Omaha, Neb., jakož i dotyčné rodině vyslovují tímto nelícenou soustrast nad ztrátou člena Sokola a ochotníka divadla téhož sboru, manžela a otce

Matěje Rypáčka,

s přáním upřímným, by přispělo vyslovení to k ulevení jich bolu nad ztrátou tak bolestnou.

Jménem Výk. Výb. N. J. S.

Jind. Hájek, jed.

Do Milwaukee.

V sobotu, dne 9. prosince 1882 odbývati budou pro udržení české školy spojené spolky: řád Wisconsin, Mil. Čechoslovan a „Věrní Bratři Sokol“ školní zábavu ve prospěch školy samé v síni řádu Wis., na Pairie ul. Dětské divadlo „Slepá Babička“, na to zábava. Vstupné 25c. začátek v 8 hod. Jest k přání by tato zábava pořádaná k ušlechtilémku a užitečnému účelu tomu, byla čteně navštívena, čehož se také naděje s úplnou jistotou a každého uctivě zvě školní výbor.